Universitätsbibliothek Paderborn

Ientacv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

Cajetan, Thomas

Colonie, 1526

VD16 V 1243

Ientaculi noni questio tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

Visual Library

ſus, vt patet in Herode ⁊ Juda. ⁊c. Et hoc dire-
cte videtur ad propoſitū ſaluatoris, q̄ contra ſcri-
bas ⁊ phariſeos intendebat declarare eis acerbita
tem pene quā ipſe erat eis illaturꝰ, ⁊ in hac vita pu
niendo eos p̄ Romanos tā acerbe, ⁊ in inferno.
Nec obſtat ꝙ de ereptiōe regni fiat ſermo: qm̄ du
pliciter puniendi erant agricole. ſ. tollēdo ab eis vi
neam ⁊ alijs locando (quod ſpectat ad tranſlatio-
nem regni a Judeis in Gentes) ⁊ malos male per-
dendo, quod ſpectat ad punitionē Judeoꝝ p̄ exci-
dium a Romanis in p̄n̄ti vita, ⁊ ad damnationē
eternā in futuro. Et hec videnť vera ad lr̄am q̄tū
ad illos. ¶ Extēdendo āt ſententiam hanc ad oēs
quia dn̄s extendit eam ad omnes, referente euāgeli
ſta ꝙ vniuerſaliter dixit om̄is qui ceciderit ſup la-
pidem, ⁊c. ſignificari poteſt eadem ſententia. ſ. ꝙ of
fendentes Chriſtum non erunt impunes, veruntā-
men niſi ſint tales ſuper quos cadat furor Chriſti,
vt lapis comminuens, erit plaga eoꝝ curabilis: nā
illi ſuper quos Chriſtus cadit indurans eos, incu-
rabiles ſuntꝰ vtpote comminuti. Hec de ſecundo.

Circa Tertium (ſcilicet verba domini de Herode tetrarcha, ſcilicet: Ite et dicite vulpi illi: ecce eijcio demonia, ⁊ ſanita
tes perficio hodie ⁊ cras, ⁊ tertia die conſumor, ve
rūtamē oportet me hodie ⁊ cras ⁊ ſequenti die am
bulare: quia non capit prophetā perire extra Hie-
ruſalem) queſtiuncule occurrunt tres.
¶ Prima quorſum tendant hec de Herode verba
quum in euangelio non legatur ꝙ ipſe inſidiatus fu
erit Chriſto domino, ſed potius ꝙ deſiderabat eū

videre, ꝙ gauiſus eſt ipſo viſo, ꝙ interrogauit eum in multis ſermonibus, ꝙ ſperabat aliquod ſignū videre fieri ab eo, ꝙ nihil morte dignum in cauſa ipſius iudicarit.

¶ Secunda, quid ſibi vult replicata hec diſtinctio per tria tempora, hodie, cras, ⁊ tertia die.

¶ Tertia, quid ſ͛catur per illa verba, quia nō capit ꝓphetam perire extra Hieruſalem: quū latina conſtructio nullam videatur habere ſignificationem: nunquid deerant vocabula Luce euangeliſte ad ſignificandum ꝙ oportebat Chriſtum mori in Hieruſalem?

Ad hec Breuiter dicitur, ꝙ Herodes ideo vulpes appellatus eſt a domino q̄a doloſe incedere videbatur. Et vere intentionē occidendi Chriſtum videtur habuiſſe: q̄uis poſtea videns illum deſpexerit ⁊ non curauerit occidere illum, vtpote non eſtimans ipſum ſicut eſt, manerat Joannem baptiſtam. Nam ſi tāti feciſſet illum ſicut Joannem, eandē habuiſſet de eo ſententiā, quā habuit de Joanne ꝓpter eandē cauſam. ſ. cōcurſū populoꝝ ad predicationē eius. ¶ Apparet āt doloſitas Herodis ex euangelio tripliciter in ſimulatis ſignis. Primo q̄a ex vna parte volebat occidere Joannē, ex altera ꝑte cōtriſtatū ſe monſtrauit quū puella petijt in diſco caput Joannis bapt. ſimiliter ex vna ꝑte libenter Joannē audiebat, ex alia ꝑte nolebat ꝙ p̄dicaret ꝑplo, ſed īcarcerauit ipm̄, ſimili q̄ꝫ mō ex vna ꝑte deuixit ipm̄ ī carcere ⁊ occidit ꝓpter Herodiadē, ex altera ꝑte explebat intētū ſuū de occidendo Joannē ꝓpter cōcurſum populoꝝ vt Joſephꝰ teſtat̄, Vn̄ dn̄s audiēs ꝙ Herodes volebat

ipſum interficere ⁊ vidēs intima cordis Herodis, merito appellauit ipſum vulpem, vtpote occulte in mente ſua inſidiantem vite ipſius domini, quod ex ſubiunctis verbis que referenda dixit Herodi, colligi facile poteſt.

¶ Unde ad ſecundam queſtiunculam dicitur, q̄d dominus ⁊ perfectionem operꝝ ſuoꝝ primo, ⁊ modum ꝑficiendi opera ſua ſecundo non obſtante quacunqꝫ Herodis doloſitate in hac iterata tempoꝝ diſtinctione declarauit. Nam primo tria vniuerſalia opera ſe perfecturum declarauit. ſ. eiectionem demonioꝝ, ⁊ in hoc clauditur expulſio maloꝝ perfectionem ſanitatū, ⁊ ſub hoc clauditur collatio bonoꝝ ⁊ ſacrificium mortis ſue, in quo eſt myſterium eterne vite, ⁊c. Deinde modum quo predicta perfecturus erat. ſ. ambulando aperuit, quia ad literam diſcurrebat Chriſtus eijciendo demonia, conferendo ſanitates, ⁊c. vtrunqꝫ autem diſtinxit ꝑ tres dies, ad ſignificandum totum tempus ordinatum ad hec perficienda ⁊ ad modum perficiendi adimplēdum. trinarius em̄ perfectionem ſignificat, ⁊ rurſꝰ principium, medium ⁊ finis perfectionem ſignificant, hodie autem principium, cras medium, ⁊ tertia dies finis eſt. Et ipſa quidem opera abſolute ſibi dominus attribuit dicens. ecce eijcio demonia, ⁊ cet. modum vero perficiendi cum nota neceſſitatis ſignificauit, dicens, oportet me ambulare, vt ⁊ ſuā voluntatem ⁊ neceſſitatem implendi diuinam preordinationem ſignificaret, diffinierat ſiquidem deus vt dominus Jeſus diſcurreret predicando tanto tempore ⁊ in Hieruſalē occideretur nō ab Herode ſed a Pilato.

¶ Ad tertiam queſtiunculam dicitur, ꝙ cõſtructio literalis inuenitur ſi li Hieruſalẽ ſit nominatiui caſus: ⁊ ordinanda ſic eſt litera, quia Hieruſalem non capit prophetam perire extra, hoc eſt, quia Hieruſalem non recipit, non eſt capax huius gratie. ſ. prophetam perire extra. Tanquam diceret, ꝙ Hieruſalem tantam operam dat occiſioni prophetarum, ꝙ non recipit vitationem huius mali quod eſt occidere prophetas, vnde ⁊ ſtatim dominus ſubiũgit Hieruſalem Hieruſalẽ que occidis ꝓphetas. ⁊c. aſſignans pro cauſa quare in tantum malum deuenerit ſuam obſtinationem, ⁊c. vt patet in textu. Hec de tertio.

Circa Quartũ. ſ. omnia mihi licent, ſed non omnia expediunt: omnia mihi licent, ſed ego ſub nullius redigar poteſtate. ⁊c. Ambiguitas duplex occurrit. Primo circa primam partem: qm̃ cõtraria implicare videtur. ſ. licita coram deo, ⁊ non expedientia propter offenſionem hominum qui inde impediuntur a bono. Nam ſi non expediunt ad bonum iam non ſunt licita: ⁊ ſi ſunt licita, non impediunt a bono.

¶ Deinde circa ſecundam partem: quia aut eſt ſermo de redactione totali ſub alterius poteſtate, aut de ſubiectione quo ad aliquem actum pro tũc. Si primo modo, ſermo non videtur ad propoſitũ: ꝑinde eſt enim ac ſi dixiſſet, ſed ego ſub nullius ero ꝑpetua poteſtate: quod ad nullum videtur propoſitum apoſtoli in illo loco. Si ſecundo modo, ſupba videtur ⁊ ſtulta ⁊ impoſſibilis ſententia: quum impoſſibile videatur hominibus conuerſantib. hec euitare. Nam ſicut qui litigat, ſubijcitur pro tunc